

Levent Özdemir

- şiirler -

Yayın Tarihi:

13.11.2006

Yayınlayan:

Antoloji.Com Kültür ve Sanat

Yayın Hakkı Notu: Bu e-kitapta yer alan şiirlerin tüm yayın hakları şairin kendisine ve / veya yasal temsilcilerine aittir. Şiirlerin kopyalanması gerçek veya elektronik ortamlarda yayınlanması, dağıtılması Türkiye Cumhuriyeti yasaları ve uluslararası yasalarla korunmaktadır ve telif hakları temsilcisinin önceden yazılı iznini gerektirir. Bu doküman, şairin kendisi veya temsil hakkı verdiği kişinin isteği üzerine Antoloji.Com tarafından, şairin veya temsilcisinin beyanları doğrultusunda yayınlanmıştır. Bu dokümanın yayınlanması kullanılması dağıtılması kopyalanması ile ilgili husularda ve şiir içerikleri ile ilgili anlaşmazlıklarda Antoloji.Com hiç bir şekilde sorumlu ve taraf değildir.

11 Eylül

ne uçakların vardı
ne de intihar komondoların...
helal olsun! tek başına başardın...

haince saldırdın can evime,
yükselirken yüreğimden alevler
her yanım toz duman içinde...

şimdi sen hesap ver
öksüz kalan bu şiire...

Levent Özdemir

Acemi Aşık

Biliyorum hata bendeydi
Çok geç anladım ne yazık ki
Bilemedim değerini yüce sevgini
Ne haldeyim gel gör halimi...
Ve şimdi..

Z ehir
U zatsan içerim elinden
H alimi bir görüp, beni
A nlasan... bir
L event vardı desen...

Beni hatırlasan...
Birazcık olsun bana yaklaşsan,
Sesimi duymak,
Elimi tutmak istesen,
Ve yeniden başlasak...
Fakat o kadar zor ki...
Yinede bir parça umut vardı yüreğimde,
Zamanla bir gül gibi sararıp soldular...

(mayıs / 1992 / kurtuluş-ankara)

Levent Özdemir

Ağlayacaksın

önce saçlarım gelecek aklına
uzun sarı...
sonra gözlerim
damla, ıslak ve yeşil...
rüyalarına gireceğim
yıkılmışlığım ve terkedilmişliğim
uykularını bölecek...
geceleri haykırarak uyanacaksın...
yaktığın bütün sigara dumanlarında
beni göreceksin...
her kadehte beni tadacaksın...
gözlerinden yaşlar boşanacak
ama ağlayamayacaksın...
şarkılarımız kulaklarında çınlayacak
sonsuz karanlığa gömüleceksin...
sonra;
sevdiğim bir genç vardı diyeceksin...
ama o zaman beni
bulamayacaksın...
nerede o diyeceksin...
ağlayacaksın...

Levent Özdemir

Ama Unuttun Sen Beni

ağır ağır hareket etti
ve sonra
ve sonra bana inat
geldi durdu tam önümde
koskoca yolcu otobüsü...

kimbilir ne umutlar götürüyordu içinde
kimbilir ne pır pır eden yürekler...

o buğulu gözlerimle
yavrusunu arayan anne misali
seni aradım durdum...
bir sürü göz vardı camlarda
beni gören...

beni
yıkılmışlığımı
çaresizliğimi
gitme kal diyememişliğimi
beni gören bir sürü göz işte...

o kurşun gibi geçen kısacık anda
gülen gözlerini göremedim sevdiceğim...
son bi defa bakamadım yüreğine...
bir perde çekilmişti
o kahrolası cama...
öyle bir perde ki
dünyamı karartan
ve kaç zaman orada yığılıp kaldığımı hatırlatmayacak
bir perde...

sinüzitten akmayan burnum bile
ağlıyordu sen giderken...
hemde içini çeke çeke...
yorgundum
ve bu yorgunluk
artık mutluluktan duyduğum yorgunluktan çok farklıydı...
öylece kala kaldım
öylece bi çare
bi o kadar da zavallı...
hani üç dal cigaramız kalmıştı yaaa
hepsini yaktım yığılıp kaldığım yerde
nede çabuk bitiyorlardı
nede çabuk yitiyorlardı...
cigara dumanının bile acelesi vardı sanki
belki de onunda umutları vardı
kavuşmayı bekleyen umutları...

sonra
sonra nasıl çıktım oradan
nasıl düştüm yollara hiç farketmedim....
önce,

artık bi işe yaramayacak telefonu kapattım...
mutluluğun kapısını kapattığım gibi...
eve geldiğimde ise
dünya başıma yıkılmıştı bi kez daha...
"odanın hali perişan
ben perişan
kimse yok işime karışan" diyordu radyoda ki ses...
bu kez öyle değildi işte...
garip anam bi gece önce geleceğini ummuştu
bir gece öncesi toplamıştı
tüm dağınıklığını...
ağlamak istedim ağlayamadım
kurmuştu gözlerim
bir otobüs terminalinde...

gece boyu bekledim durdum
ne ben telefonu açtım
nede telefon çaldı
dedim ya bekledim durdum...

her geçen an;
ingilizceye başka bi merak sardım
saçlarımı uzatmaya başka bi merak
artık inan kipri demiyorum kirpiye...

artık şalgam suyu olmayacak...
sek rakının yanında buz gibi bi bira olmayacak...
inan eskisi kadar ilgimi çekmeyecek
o civciv sarısı opel tигра...

çıtır kızlar altan altan süzüşümü göremeyecekler bir daha...
sadece bir ses istiyorum;

çünkü kör bi karanlıkta
o sesi bulmak
o sese yönelmek
ve SEVDİCEĞİM
ben;
adım atmak istiyorum...

Levent Özdemir

Ankara-İzmir / Farkındalığının Yansıması

rüzgarın kızı'na...

yüreğinin dem tutan yanıydı İzmir...
uğruna birçok güzelliği bırakıp tercih ettiğin...
ve ankara...
soğuk, puslu bir sabahta karşılamıştı seni..
anlam veremediğin bir ciddiyet vardı
yaşayanlarda bu kentte..
denizin iyot kokusuna hasret kaldın önce
ve sonra tebessüm eden sıcak yüreklere..
ama yinede sevdin ankara'yı da izmir'ine hasret kalarak...
kısa ziyaretlerde sevdirdi kendini sana bu puslu kent...
izmir'inden vazgeçemedin...!

peki ya Ankara?
puslu sabahların sessizliğinde
işe giden insanlar şehri,derdin...
bir selamı çok gören
aslında sıcacık bir sürü yürek...
özlüyormusun ankara'yı?
Ve
hala sorguluyormusun yaşadığımız hayatı?

hani gitmeler sana göre değildi bu zamanda...
hani yorulmuştuñ apansız ayrılıklardan...
bulduğun sandığında kaybetmelerden...

oysa;
gidişler hala canımı acıtıyor benim..

Levent Özdemir

Artık Yoksun

Kağıdımın ve kalemimin
Her buluşmasında
'sen' oluyorsun damla damla
Düşüyorsun satırlarıma...

Düşüyorsun
Kurumuyorsun....
Kanıımı kurutuyorsun
Ömrümü çürütüyorsun...

Düşüyorsun
Dağılmıyorsun...
Tarumar ediyorsun
Ömrümü bitiriyorsun...

Anlamadım gitti!
Sen mi girdin benim hayatıma
Yoksa ben mi geçerken uğradım sana?

Yani senin şimdi hiç mi için sızlamıyor
Yani sen şimdi unuttuğunu da mı unuttun
Yani sen şimdi taş olsan
Hani taş olsan, taşı bile yosun sarar...

Sensizlik bile bu kadar koymuyor inan
Bu umursamazlık bu boşvermişlik
Büsbütün çileden çıkarıyor an be an...

Artık usandım
Sonu gelmez bekleyişten
Tek taraflı özleyişten
Usandım artık...

Son kez pazarlığa oturuyorum 'sen'le
Satırlarım sende kalsın
Bana umudumu geri ver...

Levent Özdemir

Ayrı Kentte Aynı Yürekler

yine sancısı tuttu hasretimin,
umutlarım sınıksız avucumda..
dişlerimi geçirinca rüzgarın sırtına,
götürür beni ankara'ya...

cudidir,gabardır benim anam,
etekleri geniş,heybetlimi heybetli
en büyük hasretimdir öpülen elleri...

bir şahin gagasıdır babam
bir kartal pençesi...
kilim dokur nasır tutmuş elleri
özlemi desenlerde,döker içini...
siyahı,mavisi,yeşili...

fırattır,dicledir bacım
sel olur akar,
hasret olur yakar...

ağaran şafak,
kırmızı güllü sabahımdır nazlı bebe,
gülümser yalnızlığımın orta yerinde
adı GAYE...

kahretsin!
Yine bir ateş var yüreğimde..

(mart / 1998 / gabar-şırnak)

Levent Özdemir

Bakma Bana Öyle / Esrarkeş

tütünüm kalmadı!
yokluğunu sardım
derin derin seni çekiyorum
çoktan iflas etmiş ciğerlerime...
gece bitmiyor...

hemen kafa yapmıyorsun,
önce göğsümü bir sıcaklık basıyor
yüreğimdekine benzer...
gece bitmiyor...

biraz güzelleşmeye başlıyorum,
elim ayağım tutmaz oluyor
ayrıldığımız güne benzer...
gece bitmiyor...

göz çanaklarımda kan kırmızı güller açıyor,
lal oluyor dilim
uyuşuyor beynim...
dünya yansa umurumda değil,
tatlı bir sallantı içerisindeyim,
oh ne ala! mualla'ya benzer...
gece?
(gece galiba devam ediyordu...)

balkonumda ki saksılarda
yokluğunun tohumları var...
yine gece olacak...

Levent Özdemir

Başkalaşmak

loş bir karanlıktı gözlerde ki perde
ardına bakmadan suskun gidişler vardı
limandan ayrılan gemiler gibi ağır ağır..
ertelenmiş sözcükler dudaklarda...
elimde olsa 'kal' derdim..
şimdi avutmak kaldı bu yüreği..

yaşanası gelmese de
inadına yaşamak var hayatı...
marifet bu olsa gerek.....

Levent Özdemir

Belki

belki aşkıma değer vermeyeceksin
düşünmek bile istemeyeceksin
belki duymazlıktan geleceksin
belki de beni hiç sevmeyeceksin

belki kızıp tersleyeceksin
belki beni reddedeceksin
belki unutmayacağım bir ders vereceksin
hayatımdan çık git diyeceksin

bütün ümitlerimi sende toplayacağım
belki şiirlerimi hep sana yazacağım
belki sadece şarkılarda anacağım
belki de sana hiç bahsetmeyeceğim

her zaman aklımda sen olacaksın
düşüncelerimi dolduran hayalim olacaksın
acılarımı unutturan meleşim olacaksın
belki de gün gelip benim olacaksın

belki haberi olmayacak elin
aklına bile gelmeyecek senin
ama şunu bilki sevgilim
seni ben her zaman seveceğim...

Levent Özdemir

Ben Seni İstiyorum

ellerin ellerimde bile olsa hayalimde
saçların omuzlarıma dökülse özleminle
gözlerim gözlerine takılsa rüyalarımda
yetmiyor bir tanem ben seni istiyorum...

Levent Özdemir

Bilmiyordum

sana,
'biz'i sordum...

dört dedin
dokuz dedin
toplamadan otuz dedin...

senin,
'biz'den haberin yokmuş...

Levent Özdemir

Bir Aşk Hikayesi

tek kişilik asansöre
'sen' ve 'ben' binmek için çabalayıp durdu hep
oysa 'biz' olmak vardı...

Levent Özdemir

Bir de Sen Olsan

Hasretimize gül ekdim bitmiyor
Hasret, hasret olalı, benden gitmiyor...
Özlemine dil döktüm anlamıyor
Dil, dil olalı, bende hep sen diyor...

Umudumuza toz serptiler görünmüyor
Umut, umut olalı, bende hep tozlanıyor...
Aramıza bir yol koydular canım
Yollar, yol olalı, hiç bitmiyor zaman...

Levent Özdemir

Bir Sen Vardın

Bildiğim tüm duaları okuyordum
Uzayıp giden koridorda...
Ya ben, çok dua biliyordum
Ya da, koridor bitmek bilmiyordu...
Gel gör ki;
Göğsüne değen neşterle kestiler
O ömrümün en uzun çizgisini...-ansızın-
Hayatla uzlaşmayı bir türlü beceremedim baba,
Yüreğimi alıştıramadım sensizliğe...
Yokluğunu beklerken,
Sensizliğe gömdüm
İçime hapsettiğim özlemleri...
Bak! seni bekliyor dışarıda kır çiçekleri...
Bir de ben!
Ben ki;
Gözlerimdeki yosun yeşilini, sana sakladım...
Haydi gel...

(Hasretin başladığı bir ay -haziran- / 2006 / yü.ih.hast-ankara)

Levent Özdemir

Biri Olmalı Hayata Dair

bu gece hiç dinmedi yağmur
sabaha kadar yağdı, yağıyor
gökyüzü ağlıyor bi tanem gökyüzü ağlıyor! ! !
GÖRÜYORMUSUN?

nasılda yağıyor bu sağanak
nasıl da acıtıyor canımı bu çapraz ateş!
kor parçası her damlası,
tenime çarpıp gidiyor, yüreğime çarpıp....
yüreğim yangınlarda,
kavruluyor içim,
yakıyor sensizlik,
yakıyor boşvermişlik
çaresizlik, terkedilmişlik....
yüreğim yangınlarda
yüreğime düşüremiyorum yağmuru
söndüremiyorum....
ANLIYORMUSUN?

dinmedi, dinmeyecek
kirpiklerimde çırpınan gözyaşım gibi....
içinde ihanetin adı olmayan tuzlu gözyaşım gibi....
gözyaşlarım!
her damlası umut oluyor,
süzülüyor kirpiklerimden umutsuzluğa....
yanağıma düşüyor ilk önce...
süzülüyor....
süzülüyor boynumdan aşağı...
dolaşiyor tenimde....
dudaklarının izi var hala
dudakların...dudakların....
her bir izi volkan
her bir izi alev
her bir izi kurutuyor gözyaşlarımı...
yüreğim yangınlarda
yüreğime düşüremiyorum gözyaşlarımı
söndüremiyorum....
DUYUYORMUSUN?

ne görüyor,
ne anlıyor,
ne de duyuyorsun....!
ve ben;
bir gül yaprağına düşmüş çiğ tanesi gibi
bir çocuğun anne karnında ki ilk tekmesi gibi
bir sabah uyandığında yatağında bağdaş kurufta yaktığın ilk cigara gibi
bir halayda ki türküde ki ezgi gibi....
ve ben;
hiç sebepsiz
adam gibi,
can gibi,
kan gibi,

cehennem gibi...
çektığım nefes,
içtiğim su,
yediğim ekmek gibi.....
ve ben;
hiç sebepsiz
kardeş gibi,
dost gibi.....
ve ben;
hiç sebepsiz
aşk gibi,
ömrüm gibi,
sevdim seni....
hep seni sevdim!
hep seni istedim!
ve ben;
seni... seni çok össledim.....
BİLİYORMUSUN? .

(Aralık / 2002)
(her pazar yüreğime yazıyorum, canıma yazıyorum, kanımla.....)

Levent Özdemir

Deli_kanlı Zamanlar

Gece yarısı
Karanlık ölüm gibi çökmüş sokaklara
Köpek iniltileri bozuyor sessizliği...
Göstermelik bir devriye ekibi
Kolaçan ediyor etrafı...
Yolun kenarında müşteri bekliyor bir kadın
Bir ayyaş yığılmış kalmış sokak ortasında...
Ve ben her gece,
Bu hayattan,
Asice...
İsyan eden duygularımla,
Yorgun, umursamaz, ağır adımlarla geçiyorum...
Ve gün boyu
Bitkin düşmüş bedenimle
Gülmeyi unutan ruhumla
Sürekli haksızlıklara, parasızlıklara
Kısır döngü içinde kalan beynimle
İsyan ediyorum..
Her gün sövüp saydığım
Bu bir anı yaşanmaya değmez
Kahrolası, rezil hayata
İsyan ediyorum...

(haziran / 1994 / kızılây-ankara)

Levent Özdemir

Diriliş

oğluma

F irtınadan arta kalmıştı yüreğim,
U mutlarım ise dağların ardında,,,
A ynada ki yzmd tek doştum,
T aa ki sen gelene kadar oğlum...

E llerini görmeliydin, öyle minicikti ki,
F arkındamıydın bilmiyorum,
E llerine bırakmıştım yüreğimi,usulca...

ruhsatsız tutkularım
el değmemiş bir yanım vardı
sen bir kapı açıp girdin içeri
hoş geldin ÖZDEMİR BEBEK..

(haziran / 2005 / ankara)

Levent zdemir

Dün Sen Vardın

bulutlar cudi'nin ardından göründü bile,
dünkü yağmur damlası yine geliyor,
üstelik sen yoksun,
esmerce bakışın yok,
yinede dağın sırtında ömrüm....

soğuk demir namlu,
gerilmiş tetik,
bir nefes duman,
boynumda puşi,
dalımda yeşil parkam,
beni;
sensizliğe
ve kızılca kıyamete davet ediyor....

inan yaktığım bu yürek bu şehir
boş bir jarjörden ibaret....

esmerliğin vuruyor dağlarıma,
göremiyorum.....
bakışının soğukluğu alıp götürüyor parkamı,
üşüyorum.....

nasıl da acıtıyor canımı,
bu çapraz ateş...
mermi gibi başlayan bu sağanak....
kudurucağ gökyüzü,
bıraktım dizginleri....
varsın kudursun,
varsın kopsun kıyamet....

ömrümü verdim gözlerinin uğruna,
öleceğim bu diyarlarda,
sebebim olacaksın.....

(mart / 1998 / gabar-şırnak)

Levent Özdemir

Geceleri Hayalin Benim

içim telaşlı dışım durgunmu durgun
vücudum gencecik ama yorgunmu yorgun
kırmızı güllü sabahların heyecanında gönlüm
sen olmasanda geceleri hayalin benim...

Levent Özdemir

Gidersem Dönmem mi Sandın?

Gördünmü?
Kuş yerine havada uçuşan mermileri
Bir mermiyle vurulup yere düşeni
Üzerine hızla gelen roketin sesini
Çatışmalarda önünden geçen azrailin gölgesini

Yaşadın mı?
Çatışmanın sıcak havasını
Tacizi ve saldırıyı
O mevzide ki olayları

Hissettin mi?
Ölümün sıcak nefesini
Ecelin haykırın sesini
Korkunun soğukluğunu
Esen rüzgarın uğultusunu

Bekledin mi?
Geceler boyu bir pusuda
Bir helikopterin gelmesini
Sabahın olmasını
Soğuk havanın sıcak koynunda

Bilirmisin?
Güneşin ne zor doğduğunu
Yaşananların ne derece zor olduğunu
Ayakta kalmanın zorluğunu
Bu kaderin oyununu

Duydun mu?
Mayına basanın imdadını
Beni kurtarın diye haykırını
Gürleyen arslanları
Suların feryadını

Dinledin mi?
Mermilerin sesini
Gecenin soğuk iniltisini
Diclenin sesini
Dağın taşın gazelini

Yaşadın mı?
O sıcak çatışmayı
Gecenin ürperten karanlığını
Güneşin kanlı doğuşunu
Ecelin kolları arasında

Taşıdın mı?
Bunca yükü omuzlarında
Arkadaşının cansız bedenini
A 6'yı, MG3'ü, uçaksavarı
Kini, hırsı, siniri omuzlarında

Geçtinmi?
Dağlardan taşlardan
Diclenin kenarından
Ölüm saçan vadinin içinden
Cehennem deresinden
Yaşam ile ölüm arasında ki çizgiden

Düşündünmü?
Uzun uzun
Ananı babanı aileni
Karagözlünü evini
Geride bıraktığın sevdiklerini
Geriye dönebileceğini

(sadece Şırnak)

Levent Özdemir

Gölün Adı Can Olursa

Gözlerin gözlerime değeri
Üzerirdim...
Limandan ayrılan gemiler gibi ağırdı gidişlerin
Canıma değeri ...kanardım...
Ağıştırırken yüreğime sensizliğe
Nafetin kokulu sandığından umutlarımı çaldım...

Levent Özdemir

Hayal Meyal

Parlayan yıldızların esrarengizliği gönlümde sanki
Gökyüzünün karamsarlığını delercesine güzel
Ayın masum ve gizemli ışığı sende canım
Acımasız dünyamıza meydan okurcasına masum

Hasret kokan kokunu alıyorum geceleri
Yalnızken, yıldızlara bakarken,rüzgarı koklarken
Ellerin uzanıyor ellerime bir gece yarısı bembeyaz

Gecelerin yalnızlığında arkadaş oluyor gözlerin
İçimi ısıtıyor gecenin soğunda dudakların alev alev
Hasret şarkısını fısıldıyor saçların kulaklarıma
Ve her gece eritiyor hasretin beni bi tanem

Aşkım diyorsun, canım diyorsun sesin kulaklarımda
İlik nefesinde buluyorum bazen arzularını
Bazen alev alev yanarcasına titreyen dudaklarında
Her hücren sanki sevgi yumağı gülüm

Neden hayal olsun gecenin karanlığında uzanan ellerin
Neden boşa yansın alev alev dudakların her an
Neden kokunu alıp gitsin rüzgarlar her gece
Neden arzularımız boğazımıza düğümlenip kalsın
Hasretimizi bitirmek varken
Sevgimizi doyasya anlatıp, arzularımızı tattırmak varken...

Levent Özdemir

Hayal_et

sensizken
hep seni hayal_ettim
sensizken
ben bir hayalet_tim...

Levent Özdemir

Hazan'da Bir Garip Sevi

Aşkımız gibi sende sonbahar doğumlusun
Bizide hasret sararttı ama varsın olsun
Bir gün bu hasret dua edelim ki bitmiş olsun
Yoksa hasretten önce biz biteceğiz...

Levent Özdemir

Hepsi Kördüğüm

kör bir gecede başlamıştı
kör olası bu sevda...
alıştırırken yüreğimi
körü körüne bağlandım sana..
sabahın köründe uyandım
anladım ki bu bir rüya...
iyi-kötü
güzel-çirkin
tek gördüğüm
hepsi kördüğüm..

Levent Özdemir

Her Yol Sensizlik

Sabrin taşsa ne yazar bu dünyada
Taşsada taşmasada ayrısın işte
Gönlün gülse ne olur sanki
Gülsede gülmesede ayrısın işte

Hayal kursan ne yaparsın geceleri
Ayrısın işte hayali yeter mi
Ölsen ne anlam ifade eder
Gene ayrı kalırsın, hem hayalde kuramazsın

Gülüp geçsen ne olur sanki ayrılığa
Kaderde senin aptallığına güler
Ağlasan ne geçer eline
Üzersin... sevdiğini de ağlatırsın...

Levent Özdemir

Hoş Hatun

H ırçnılığım sensizlikten...
O nca bekleyişlerden sonra yokluğun,
Ş ehrin üstüne bir karabulut olup çöküyor....

H ani gelecektin
A lnımın en uzun çizgisindeki SEN?
T arifi imkansız ince bir sızı yüreğimde,
U ykusuz geçen her gecede
N edenini bilmediğim bekleyiş var.....

bir tek sen yoksun...
her şey senden yoksun...

Levent Özdemir

Hüzünlü İhtiras

bir sevgi gördüm
birtanem...
yapayalnız
ağlayan bir sevgi...
ve
bir gülüş duydu kulaklarım
hüzün dolu ağlamaklı
bir gülüş...

bir çift buğulu göz baktı
birtanem...
iki titrek el tuttu
ellerimi...
ve
kuru dudakların uzandı
dudaklarıma
ıslat der gibi
yalvarırcasına...

bir hüzün kapladı içimi
bir tanem...
sanki alevlendi arzular
gönlümde
dudaklarıma düştü
arzularının hüznü
ağlattı dudaklarımı dudakların
doyasıya....

Levent Özdemir

İkimizden Bir Çıksa

bir yağmur olsan ıslatsan beni
bir kar olsan aklaşsa saçlarım
bir dolu gibi yağıp acıtsan canımı
bir ayaz olsanda iliklerime işlesen diyorum...

bir gece olsan aysız yıldızsız korkutsan
bir güneş olsan gündüz kavursan
bir an olsan hiç bitmesen
bir arzuyla eritsen diyorum...

bir gökyüzü olsan bakınsam
bir gül olsan koklasam
bir gece yarısı olsan bir ömür sürsen
bir ilmek olsanda boynuma dolasam diyorum...

bir el olsan ellerimi tutsan
bir dil olsan beni dilesen
bir çift dudak olsanda öpsen
bir öpüşte öldürsen diyorum...

bir yalnızlık olsan ağlatsan
bir ayrılık gibi kahretsen
bir hasret olsan hiç bitmesen
bir tas zehir olsanda içsem diyorum...

bir çiçek olsan bal versen
bir sevda olsan yürek yaksan
bir umut olsan yalvartsan
bir karım olsanda sevişsek diyorum...

bir dağ olsan üstüme çöksen
bir deniz olup beni yutsan
bir nehir olsan sürüklesen
bir toprak olupta gömsen diyorum...

bir dert olsan dermansız çeksem
bir yara olsan içimde kanasan
bir anı olsan hayalimde düşünsem
ve
iki damla yaş olupta aksan diyorum...

Levent Özdemir

İlk Şiir

Mazide kalan günlerim hatıralarla dolu
Sevipte sevmek aşkın ilk yolu
Ayrılık sevginin sonu
Kalkıp gitmek gurbetin yolu...

(zaman kavramım yoktu desem)

Levent Özdemir

İlede Sen

Eşime

günün ilk kızılığı
gece mavisi bir karanlığa dönüştü artık...
yeni bir günle yeşeren umutlarda
dipsiz kuyulara benzeyen bir sessizlik
ve sensizlik içinde...
yine beni bekleyen
zorlu bir sabah var önümde...
DÜŞ KURACAK LÜKSÜM YOK BU GECE...
UYUMAM GEREK.....

ilk kızılık dedim ya;
işte tüm görkemi ile
olabildiğince aydınlık her yer...
umutlarım var;
bir solukluk nefesimde
yosun yeşili gözlerimde...
umutlarım var;
az ilerde ki ihlamur ağacının kokusunda
yüreklere pır pır eden kuşların cıvıltısında
ve.. ve henüz hiç birinin bana 'baba' demediği
şu önüm sıra koşup giden çocukların neşesinde
umutlarım....
DÜŞ KURACAK LÜKSÜM YOK BU SOKAKTA
YÜRÜMEM GEREK.....

yürüdüğüm yollar vardı..
yüreğimi elime alıp çıktığım
asırlardır yürüdüğüm yollar...
hiç sonu gelmeyecek gibi...
hiç sonuda gelmedi...
yorulduğum zamanlarda oldu
kimi vakit durdum seni bekledim
kimi vakit kanter içinde sana koştum
her seferinde sana susadım...
yol boyunca sıralanmış bahçeler vardı
anılarına benziyordu...
oysa;
DÜŞ KURACAK LÜKSÜM YOK SEVDA BAHÇELERİNDE
SAÑA VARMAM GEREK....

(2004 / ankara)

Levent Özdemir

İzmir Ve Sen

izmir'in kızları deniz
denizi kız kokar..

izmir, hem deniz hem de kız kokar...

izmir yüreğim...
yüreğimde bir inci SEN...

Levent Özdemir

Kırmızı Geceler

bitmeyen susuzluğum ol
her defasında kana kana
içeyim seni...
gecenin sessizliğine
bırak kendini,
ılık nefesimde bul arzularını...
bende bırakayım kendimi sana,
al beni alev alev yanan
ve titreyen dudaklarına...
al ve yak beni....

Levent Özdemir

Kısaca

Burası sensizliğim
Burası tek gerçekliğim
Kopamadım... senli günlerdeyim
Ömrünün kıyılarında unuttuğun
Yerdeyim ...

(Aralık / 2002)

Levent Özdemir

Kızın Adı Özgürlük

Gözümde ki son parıltıyı
Dikenli tellere, gri duvarlara..
Kırgın ömrümü, kanayan gözlerimi
Askeri yeşillere bıraktım....
İçerdeyim...!

(Şubat / 2003 / ulucanlar c.evi-ankara)

Levent Özdemir

Kumarbaz

sen
şehrin en güzel caddelerinde
altında son model bir araba..
ben ise,
şiiir okurum en ucuz meyhanelerde
bir bardak şaraba...
kulağımda,
birinci sigarası...
elimde,
zar...
tükenir ömrüm kumarhanelerde
azar azar...

Levent Özdemir

Levent

İnadı yıkılmaz ordular kadar güçlü
Aşkı bebekler kadar saf
Bakışları içini ısıtacak kadar yumuşak
Kucağı huzur dolu
Zekası okyanuslar kadar sonsuz
Teni baştan çıkaracak kadar istekli
Sevgisi yüreğini dolduracak kadar büyük

Levent Özdemir

Mahcup

Çaycı Yusuf haber verdi
'kapalı' da beklediğini...
Gözlerimi alıştırdırken tel örgü ardındaki sana,
Yüzünde artmış çizgileri fark etmeye çalışıyordum...
Temkinli susuşum
Tedirgin duruşum vardı...
Keşke gelmeseydin baba, dedim
'keşke' demekten nefret ederek...

(Şubat / 2003 / ulucanlar c.evi-ankara)

Levent Özdemir

Muamma

Karanlık çiseliyor yüreğimde
Ve bir hüzün yayılıyor tüm benliğime...
Vakitsiz çığlıklarım,
Çocuksu küskünlüğüm
Kâr etmiyor...-biliorum-
Sonumuz?
Sonu olmayan dipsiz bir kuyu...-bilmiyorum-
Her şeye rağmen
Artniyetsizim...!

(Eylül / 2006)

Levent Özdemir

Nasıl?

Şöyle bir etrafıma bakıyorumda gündüzleri,
Her yer taş-toprak,
Dere yatakları, dağ yamaçları...
Geceleri ise gökte parlayan yıldızlar,
Uzakta Cizre'nin ışıkları...
Hiçbir neden yokken seni anımsamama
Birden sen düşüyorsun aklıma...
Ve sonrada yıkılmışlığım...
Peki sen nasıl duruyorsun oralarda?
Attığın her adımda ben varım,
Bir gölge misali peşindeyken
Hissetmez misin? Ensende sıcak nefesimi...
Senin için yaptıklarım
Bir şamar gibi inmez mi suratına?
Bilmem ki...
Nasıl durursun oralarda?
Ankara sokaklarında...
Nasıl?

(aralık / 1997 / bayrak tepe-şırnak)

Levent Özdemir

Ne Çare

Hasret yaşları dökülürken gözlerimden
Ellerim titremede gene gönlüm hüznü
Ağlıyorum özleminle gözlerim ıslak
Kalbim isyan etmiş sensizliğe ne çare

Karanlık gecelerde gözlerim uykusuz
Biçare gönlüm gene sabahtan uykusuz
Geçmiyor zaman geleneklerse kusursuz
Senden uzaktayım gülüm ne çare

Yalnızlığımın bekçisi arık geceler
Sabahlarsa sensiz güneşlerin hevesi
Sözlerin ışık bana sesin teselli
Sensizim bi tanem gene ne çare

Yollardayım akşamları hava yağmurlu
Elimde sigara gönlümde sen aklımda sen
Sigaramın dumanındaysa hasretin gizli
Hasretin ciğerlerimde ama ne çare

Levent Özdemir

Peri Kızı

peri kıızıydın
ufacık
yürek kadar....
seni
sensizliğin sessizliğinde
umutlarımın geçmişinde
bulmuştum...
alıp cebime koymuştum...
sensiz bir anım bile geçmiyordu
varım yoğun
canımın canı
herşeyim olmuştun...
ve az önce
öyle bir düştüm ki hayattan
bir daha hiç ayağa kalkmamacasına...
ben düştüm de düşmesine,
göğsüme
yani tam şurama da
zamansız ince bir sızı düştü...
elimi attım cebime,
binlerce kırık...
bilmezmişim candan olduğunu
kırılmışsın....
düşünemedim
daha fazla ilgi göstermek gerekirmiş....

Levent Özdemir

Resmin Arka Yüzü

kendim uzakta
hayalim yakın...
resmime bakıpta
gülmeyin sakın..
kıymetim yoksa
ateşte yakın..
istemeyene
vermeyin sakın..
işte geldim
sizi görmeye
fakat
dilim yoktur
söylemeye...
bunun için mecbur kaldım
150 kuruşluk zarfın içine girmeye...
söyle güneşe
sakın doğmasın...
sakla resmimi
renji solmasın...
belki baktıkça
baktıkça beni hatırlarsın....

Levent Özdemir

Sen Bu Sevgiyi Hak Etmedin

sen Üç Kuyular'da, Poligon'da, Kordon Boyunda
ben Çamlık sırtlarında, ayaklarımın altında Ankara...
gecenin kıyısında, aynı anda
hep aynı yıldızları seyrederdik
uzağı yakın ederdik bi anlamda...

hiç kavga etmedik
hiç üzmedim seni
ve hiç boynunu bükmedim...

sen Karşıyaka'nın en güzel caddelerinde
altında son model bir araba,
ben ise şiir okurdum Sakarya'da
en ucuz meyhanelerde bir bardak şaraba...

hiç şikayet etmedim
hiç aklımdan çıkarmadım seni
ve hiç vazgeçmedim...

ben kopamadım senli günlerden,
atamadım...halâ üzerimde...
sen ise taşıyamadın..ağır geldi bu sevgi,
güzel durmadı üzerinde...

Levent Özdemir

Sen Hangi Şehrin Yağmurusun

yeni yeni düştüğün günlerdi
daha sıvası dökülmemişti yüreğimin..
anımsıyorumda
vakit akşam değildi
eylül çok uzakta...
ve koymuyordu adama yalnızlık...
tanıdığım hiçbir yağmura benzemiyordun
zamansızdın...bitmiyordun...
her aşkın bir bitişi
her fırtınanın bir dinişi vardı...

ne seni bitirebildim
ne de bu şiiri....

Levent Özdemir

Senli Günler

Çaktırmadan hznlendiğim akşamlardan birinde
İimde ne kadar acı tortusu varsa çöktü yüreğime...
şimdi tutmak vardı ellerinden
pmek .... Koklamak...
ylesine acıyor ki içim
Oysa, nice terk edişlere dayanmıştı bu yürek, anne....!

(şubat / 2003 / ulucanlar c.evi-ankara)

Levent zdemir

Sevmiyorum Seni

biliyorum,
seviyorsun beni..
anlıyorum,
kutsal sevgini...
istesem verirsin herşeyini
yazık...
sevmiyorum seni...

suç bende değil
biliyorsun...
ne halde olduğumu
görüyorsun...
tövbe ettim sevmemeye
gelme bana pişman olursun...

kendi halinde yaşayan biriyim
belkide,
bir deliyim...
kusura bakma sevemem
terk edildim sevmeyeceğim...

anla beni n'olursun
kapılma bana ve başkalarına
atma kendini herkesin kollarına
gün gelir güzelim,
kendine layığını bulursun...

yolun açık olsun...

Levent Özdemir

Suç Kimde

binlerce intiharım olmuştu gözlerinde,
kendimi dizginlemem bu yüzdendi...

uykusuzluğumun bi anlamı olmalı derken,
yazdıklarımın bi anlamı olmalı derken,
suskun olmam bu yüzdendi...

yüreğime ince bir sızı düşürürken
amansız gitmelerin,
hislerimi serpiştirirdim kağıtlara,
kaleme sarılmam bu yüzdendi...

yüreğimin yettiğince
dilimin döndüğünce
kendime ait harflerle
farklı bir alfabeyle anlatıyordum,
ANLAMAMAN bu yüzdendi...

Levent Özdemir

Şafak; Yalnızlığım!

B ırakıp gitmeni istemiyorum,
A kşamların karası gönlümdeyken...
Ş afağımda bitmiyor...!
Â lnımın en uzun çizgisinde,
K ahrolası kara gözlerin var....

(şubat / 1998 / Şırnak)

Levent Özdemir

Şiirimin Dili

bütün şiirlerimin konusu olacaksın
her kelimesinde her cümlesinde
her hecesinde her dizesinde sen
seni anlatacak bütün şiirlerim

kimi aşkımdan bahsedecek
yüreğimin derinliğinden gelen sesle
kimide hayallerimi anlatacak
verdiğin ümitlerle kurduğum hayalleri

kimi saçlarından bahsedecek
rüzgardaki çırpınışını dile getirecek
kimide güzelim gözlerinden
alttan alttan süzüşünü anlatacak

bazısı geçmişten söz edecek
birlikte mutlu oluşumuzu anlatacak
bazısıda gelecekten
mutluluk bulacağımızı söyleyecek

kimi ortak hayallerimizle süslü
mutluluklar dünyasından seslenecek
sürükletip götürecek bizi mutluluğa
taa ki sonsuz mutluluğun kollarına

kimi çılgın dalgaları gösterecek
hadi diyecek atlayın bakalım
atlayında tadın ulaşın mutluluğa
birlikte yaşayın dalgalar gibi çılgınca

kimi şarkılardan bahsedecek
birlikte dinlediğimiz şarkılardan
mutlulukları anlatan sevgi dolu
geceleri anlatan hüzünlü şarkılardan...

Levent Özdemir

Şizofren Aşk

Tek haykırış nefesim kalmadı
Boğuldum anlamsız hırslar girdabında.
Bak! yine karşımda oturuyor hayalin...
Ve ben sadece
Sigaraya sarılan yorgun ellerimi seyrediyorum...
Burası neresi?
Sen kimsin?
Ben kimim?
Bilmiyorum...

(Eylül / 2006)

Levent Özdemir

Ucu Yanık Mektup

sana mektup yazmaya
karar verdim..

akşamları evinin karşısında
akşamları ağızda cigara...

pencereden romantik romantik bakma...

ne zaman

perde aralansa

seni görmek

benim için elbet saadet...

gelmeni yürekten isterim

ama

annenin şüphesini çekmek

felaket....

hani,

arkadaşım Osman var ya

seni caddede erkekle görmüş

Allah bilir ya

bir kurt düştü içime...

söylemesi güç ya

beni aldatıyormusun?

ben kendi halinde

tecrübesiz bir erkeğim..

güzel laf etmesini bilmem..

yalnız seni

öf

işte anla...

anlasana...

anla işte

seviyorum seni.....

Levent Özdemir

Uçurum Gülü

renge gecede ydi gözlerinin
ertelenmesi zor bir yalnızlıkta...
sıradanlıktan öte,
içimde anlamına varamadığım savruk bir telaş!
dudaklarımda eskiden kalma yarım bir tebessüm....
ellerimi her uzatışım da binlerce kırıkla geri dönüyorum
sen ki; bir uçurum gülüsün...
ne ylersin?

Levent Özdemir

Vakit Sensizliğin Tıkırtısı

en çokta bu yağmur etkiler beni,
hisettiğim her damla benimde,
bir başak tanesi sımsıkı avucumda.....
kentin tozunu kaldıran rüzgar,
saçımın her telinde senin zerren...
götürür beni buralardan,
cebeciye,
kurtuluşa,
incesuya.....

dudaklarımda;
ıslanmış dudaklarının tuzlu ateşi,
gözlerinde ise gece mavisi parıltı.....
zeytin karası gözlerin,
ömre bedel! !
gözlerin hani.....?

(mart / 1998 / gabar-şırnak)

Levent Özdemir

Yağmura İnat

hani bir yağmur yağmıştı
ve sen ıslanmıştın beklerken
hani kızmıştın yağmura ıslattı diye
hani sende ağlamıştın gelmedim diye

bak gene yağıyor o yağmur
bu defa daha tatlı daha yavaş
sanki özür diliyor ıslattığı için seni
sanki o da ağlıyor gelmediğim için

bilseydim o yağmurlu günde beklediğini
bilseydim bana yağmur gibi gönül verdiğini
gelmezmiydim, sevmezmiydim söyle
bende muhtacım bak sevmeye sevilmeye

bu yağmur gibi akan gözyaşlarımla
çaresiz sevgiye haykırışlarımla
bak özür diliyorum senden affet
söz söz veriyorum artık hep geleceğim

yağmur değil fırtına bile engel olamaz
sana gelmemi seni sevmemi
sus sus artık ağlama özür diledik ya
söz söz veriyorum artık hep geleceğim
söz söz veriyorum artık hep seveceğim...

Levent Özdemir

Yarım Kalmışlığın Öyküsü

benden gideli
kaç hazan mevsimi
kaç zemheri geçti?

yüreğini elime koyduğunda anlamalıydım
sol yanıma saplanan ince sızının sebebinin
anlayamadım oysa...

sende biteli
kaç hazan mevsimi
kaç zemheri geçti?

her zaman uzak bir kentte olacağını anlamalıydım
ayaklarımın bedenimi çekmeye isyan ettiğinde
anlayamadım oysa...

kaç hazan mevsimi
kaç zemheri ...

ömrümün avuçlarından kayıp gitmesine izin verdiğinde anlamalıydım
beni çoktan gözden çıkardığını
anlayamadım oysa..

ben hep sana yazdım
ANLAYAMADIN oysa...

şimdi sen gittiğimi sanıyorsun?

Levent Özdemir

Yarınlar Benim

seni ben paramparça edip
gökyüzüne savurmuştum
sırf, geceleri umutlarıma aydınlık ol diye...
oysa şimdi;
her gece birer birer
kayıp gidiyorsun umutsuzluğa...
ve ben bahar yağmurlarını bekleyeceğim artık...
kahve gözlerinin yerinde renk cümbüşleri olacak...
ve ben gökkuşağı altında,
yine gururlu
yine umutlu
ve hala güçlü olacağım..

(ekim / 1997 / seslice-şırnak)

Levent Özdemir

Yetin Yetinebilirsen

Kara gözlerin yine çöktü geceme
Gökte parlayan yıldızlar
Uzarlarda göz kırpan ışıklar
Ve sokak lambası...

Parlayan yıldızlar:
Erişilmesi güctür
Sana duyduğum sevgi gibi
Hissetmezsen anlayamazsın
Sadece seyretmekle yetinirsin...

Göz kırpan ışıklar:
Hayat vardır
Ama çok uzarlarda
Sana duyduğum hasret gibi
Yanmazsan anlayamazsın
Sadece seyretmekle yetinirsin...

Ve sokak lambası:
Hep olduğu yerde durur
Ateş böcekleri üşüşür başına
Yağmur yağar ıslanır
Kar yağar buz tutar
Ayaz iliklerine işler
Hiçbir el uzanmaz
Tıpkı benim gibi...
Şırnak'ta yaşamazsan anlayamazsın
Sadece duymakla yetinirsin...

(kasım / 1997 / seslice-şırnak)

Levent Özdemir

Yine Sensiz

uyumak haram sensiz gecelerde bana
gölmekse yasak oldu sensiz mutluluklara
ve görmek zor güzelim sensiz güzellikleri
yaşamaksa sensiz hayalleri haram oldu bana

geriye yapacak tek şey kaldı ağlamak
her an her gün ağlamak, için için yanmak
yanıpta eridiğini bilmek ama anlatamamak
üşüyüpte ısınmayı unutmak, donup kalmak

bir boşluğa düşmek yalnızlığın içinde
sensizliğin kabusunu görmek rüyada
adını anmak elleri tutmak hayalimde
ve gözlerine bakmak gecenin karanlığında...

Levent Özdemir

Yüreğim İzmir'de Kaldı

Dikili'den Selçuk'a kadar uzanan sahil şeridinde,
kaybolmak isterdim tüm mavilikte
gökyüzüne ve sana inat...

sana inat diyorum
yokluğunu kabullenmek ölüm
varlığını kabullenmek ise nefret
ve zorunlu bir gereklilik...

tıpkı;
Kordon boyunda artık
cumbalı, panjurlu,
iki katlı binaların yerine,
ruhsuz taş duvarların,
beton binaların
yükseldiği zorunlu bir gereklilik gibi...

düşünüyorum da;
hangimiz hangimize yakışmadık
delicesine sevmek bile kar etmedi...
oysa;
Türkiye'nin incisine yakışmayan kirli körfez bile
arıtma çalışmaları sonrası;
eski günlerine geri dönmüş durumda...

ve; tatlı sonbahar esintisinin eşliğinde gezinirken
orada olmanın mutluluğunu yaşamak ve hissetmek...

his-set-mek diyorum...
ayrıcılıktır...

hep sendin
her şeyim sendin...
ve sende olmayan doğrulardan uzak
sana yöneldim...
Konak Meydanı'nda çeşmelerinden suyu eksik olmayan
ve şaşmadan zamanı duyuran saat kulesi gibi...
sana yöneldim;
yalansız ve hiç şaşmadan...

nasıl da yitti sevdalar
ömrüm gibi...
göz açıp kapayınca kadar...
ve bu kısacık zaman zarfı içerisinde
bende yerimi aldım
senin kara kaplı defterinde...

senin hareketli gecelerinde
o gecelerin kirli karanlığında
İşmet Gazinosu bile
ağladı halimize....

ne kaldı?
senden geriye ne kaldı?
ve ne farkım kaldı
Bayraklı'daki harebelerden
Agora'dan ve Kadifekale'den...

şimdi ise
yamalı bir yaşamının yorgun işçisi
umutlarını düşürdü suya
aldı yüreğini eline
çıktı yola...

bir yürek...
bu sefer sahibinden
acilen
satılık bir yürek...

senin yaptığını yapıyorum
ama,
Kemeraltı'nda
komşu Çankaya'da
oradan da Alsancak'ta
yada Karşıyaka'da değilim...

Çarşamba günleri kurulan Bostanlı Pazarı'nda
Perşembe günleri kurulan Hatay Pazarı'nda

ucuz ama yine de herşeye değer..

unutmadan;
kahvaltıda peynir ya da yumurta eşliğinde
' boyoz ' yemek...

YAKOMOZ değil.....

Levent Özdemir

Yüreğime Düşme Boğulurum

bu gece ömrüm;
demir kapı, parmaklık,
buğulu bir cam ardında...
ve sen varsın dışarda damla damla.....

yüreğime,
efkarıma çarpıp gidiyorsun....

yıldızlar yerin dibine girdi,
gökyüzü karamsar, asi..
inadın tutmuş,
yine birşeylere kızmışsın belli...

tutup kendimi atmak istiyorum,
bahar kokan dağlara,
sana çıkan yollara,
ki kahrolası parmaklık...
uğruna ölümlere gidip geldiğim sevgili,
dinmek bilmedin bu gece....

vakit;
hayli zaman oldu,
tüm hantallığıyla aralanmakta demir kapı,

günün ilk kızılığı içeri süzülen...
dudaklarımda uzayan sigara külü....

dedim ya!
gün ağarmakta,
uyumam gerek.....

(mart / 1998 / gabar-şırnak)

Levent Özdemir